

Δείκτες αξιολόγησης νομοθετικής πρωτοβουλίας

1. Έλλειψη νομοθεσίας / Παρωχημένο θεσμικό πλαίσιο.
2. Οικονομικό κόστος μεταρρύθμισης.
3. Αποδοχή από τον πολίτη.
4. Πολιτικές και Κοινωνικές αντιστάσεις.
5. Προσδωκόμενη συναίνεση στο πλαίσιο του πολιτικού συστήματος.
6. Συμβολή στον εκδημοκρατισμό, την ανάπτυξη και την κοινωνική αλληλεγγύη.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΚΕΣ ΔΗΛΩΣΕΙΣ

I. Αξονες

- 1) **Εξωτερική πολιτική** (Επιδιώκεται η ανάληψη **σημαντικού ρόλου** στην περιοχή).
- 2) **Εθνική στρατηγική** (Η **ισχύς** της χώρας συναρτάται άμεσα με την **ικανότητα ανταγωνισμού**, ιδίως στον τομέα της Οικονομίας).
- 3) **Κοινωνική πολιτική** (Η κοινωνική προστασία, μέσω της δημιουργίας ενός κοινωνικού ιστού ασφάλειας, νοείται ως **παράμετρος** της ανάπτυξης. Απορρίπτεται η αντίληψη και η πρακτική του Κράτους - παροχών).
- 4) **Οικονομία** (Η σταθερότητα συνιστά **μέσο** για την ανάπτυξη. Η ανάπτυξη έχει ποιοτική διάσταση και δεν ταυτίζεται με την απλή βελτίωση των δεικτών).
- 5) **Πολιτικό σύστημα** (Επιδιώκεται ο **έλεγχος** της διαπλοκής οικονομικής και πολιτικής εξουσίας. Βάλλεται ο συγκεντρωτισμός και το πελατειακό σύστημα. Προωθούνται θεσμοί διαφάνειας, αποκέντρω-

σης, δημοσίου διαλόγου).

6) Διεθνές οικονομικό σύστημα (Επιδιώκεται η αξιοποίηση των κανόνων της παγκοσμιοποιημένης οικονομίας. Απορρίπτονται οι αντιλήψεις της περιχαράκωσης και του προστατευτισμού).

7) Ηθική της εξουσίας (Θεωρείται κρίσιμο το αίτημα της ηθικής συμπεριφοράς των δημοσίων προσώπων).

II Προτεραιότητες (κατά τη σειρά που εμφανίζονται στις προγραμματικές δηλώσεις).

- Αθέμιτη χρήση προσωπικών δεδομένων.
- Επιτάχυνση δικών / Αποσυμφόρηση δικαστηρίων.
- Ισότητα ευκαιριών και μεταχείρισης των φύλων.
- Αναθεώρηση του Συντάγματος (Με έμφαση στην αναβάθμιση του Κοινοβουλίου και στην Ανεξαρτησία της Δικαιοσύνης).
- Χρηματοδότηση κομμάτων / “Πόθεν έσχες”.
- Ευθύνη Υπουργών
- Αναβάθμιση του ρόλου του βουλευτή (“Ωρα Πρωθυπουργού”)
- Περιφερειακή αυτοτέλεια / Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση
- Επέκταση εφαρμογής του ν. 2190 για τις προσλήψεις σε όλον τον δημόσιο τομέα.
- Συνήγορος του Πολίτη.
- Επανεξέταση φοροαπαλλαγών και φόρων υπέρ τρίτων / Απλοποίηση του φορολογικού συστήματος.
- Εκσυγχρονισμός χωροταξικής νομοθεσίας / ΓΟΚ.
- Εξορθολογισμός του Ε.Σ.Υ.

“Περιοχές”

- Αντιμετώπιση οργανωμένου εγκλήματος και γενικά επίλυση προβλημάτων τάξης και ασφάλειας.
- Αναπτυξιακή παρέμβαση / Ορθολογικοποίηση κινήτρων / Νομοθεσία για το Χρηματιστήριο, τις επενδυτικές υπηρεσίες, τα νέα χρηματοπιστωτικά μέσα / Αντιμετώπιση της ανεργίας / Αποκρατικοποιήσεις.
- Ορθολογικοποίηση και αναδιάρθρωση της γεωργικής παραγωγής / Σχεδια-

σμός χρήσεων γής / Συνεταιρισμοί.

- Μέτρα για τη μικρομεσαία επιχείρηση (εταιρείες, συνεργασίες, κίνητρα συγχωνεύσεων κ.λ.π.).
- Επικοινωνίες: Δημιουργία δικτύων υψηλής ταχύτητας.
- Συνολική αναθεώρηση κοινωνικοασφαλιστικής νομοθεσίας (μεταρρύθμιση κριτηρίων παροχών / τρόπου χρηματοδότησης) / Μετατροπή του Ο.Γ.Α. σε ταμείο κύριας ασφάλισης.

Άλλα θέματα

- Ανασυγκρότηση Κυβέρνησης (Γενική Γραμματεία Κυβέρνησης)
- Διακομματικές Επιτροπές.
- Εκσυγχρονισμός ΔΕΚΟ.

Σημείωση: Στις προτεραιότητες αυτές διαπιστώνεται η ανάγκη ριζικής νομοθετικής (ή, ενδεχομένως, κανονιστικής) παρέμβασης. Σε άλλα τμήματα των Προγραμματικών Δηλώσεων φαίνεται να προέχει η υλοποίηση της εφαρμογής ενός ήδη υπάρχοντος θεσμικού πλαισίου με την ενίσχυση των αντίστοιχων (καθαρά πολιτικών) πρωτοβουλιών (π.χ. Εξωτερική Πολιτική, Ναυτιλία κ.λ.π.). Κατά συνέπεια, υπάρχουν και “άξονες” στους οποίους δεν αντιστοιχούν “προτεραιότητες” με την παραπάνω έννοια (π.χ. οι υπ’ αριθμ. 1, 2, 6, 7).

ΘΕΜΑ: ΕΞΟΡΘΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ.

1. Η επεξεργασία της πρότασης για τον εξορθολογισμό της νομοθετικής πολιτικής με βάση τις προγραμματικές δηλώσεις της Κυβέρνησης οδήγησε ήδη στην συναγωγή ορισμένων χρήσιμων συμπερασμάτων.

2. Υπενθυμίζεται ότι η επεξεργασία αυτή αφορούσε εννέα (9) συγκεκριμένα αντικείμενα νομοθετικής πρωτοβουλίας από όλο το φάσμα των προγραμματικών δηλώσεων. Τα εν λόγω αντικείμενα αξιολογήθηκαν συγκριτικά με την βοήθεια τεσσάρων δεικτών σε μία βαθμολογική κλίμακα από -3 έως +3. Σκοπός ήταν η «μετρησιμότητα» των βασικών αξόνων των προγραμματικών δηλώσεων ώστε να καθίσταται δυνατός ένας σχεδιασμός με σταθερά κριτήρια των νομοθετικών και κανονιστικών προτεραιοτήτων της Κυβέρνησης.

3. Από τις «βαθμολογήσεις» των επιμέρους αντικειμένων, κατά τα παραπάνω, προέκυψε ένας αναλυτικός πίνακας αποτελεσμάτων που αποτυπώνει απρόσωπα τις τοποθετήσεις όλων των συμμετασχόντων. Τα συμπεράσματα είναι τα εξής:

α) Επισημάνθηκαν συγκλίσεις στην «βαθμολόγηση» ορισμένων αντικειμένων, με αναφορά σε συγκεκριμένο κάθε φορά δείκτη. {Ετσι, π.χ. με αναφορά στο δείκτη «άμεση πολιτική αναγκαιότητα» υπήρξε σύγκλιση στην (υψηλή) βαθμολόγηση του αντικειμένου «Επιτάχυνση Δικών/Αποσυμφόρηση Δικαστηρίων»}.

β) Οι παρατηρηθείσες αποκλίσεις στην βαθμολόγηση πρέπει να αποδοθούν είτε σε υποκειμενικά αίτια (ιδίως σε έντονα διαφοροποιημένη πληροφόρηση των συμμετασχόντων) είτε σε αντικειμενικά αίτια. Τα τελευταία αξίζει να προσεχθούν, διότι εντοπίζονται στην σχετική αοριστία της περιγραφής του αντικειμένου στις προγραμματικές δηλώσεις. Τονίζεται κατά συνέπεια η ανάγκη της περαιτέρω

συγκεκριμενοποίησης των επί μέρους αντικειμένων, ώστε να καθίσταται δυνατή μία ενιαία στάση του όποιου παρατηρητή απέναντι σε αυτά.

γ) Στη συζήτηση τονίσθηκε, τέλος, η προοπτική της συστηματικής ιεράρχησης των προτεραιοτήτων του νομοθετικού έργου της Κυβέρνησης όχι τόσο στην βάση της μακροπεριόδου μίας τετραετίας, όσο στην βάση της μικροπεριόδου κάθε βουλευτικής συνόδου ή Τμήματος Διακοπών. Τούτο, διότι έτσι περιορίζεται το μέτρο της επιρροής αστάθμητων και απρόβλεπτων παραγόντων που θα απειλούσαν την ανατροπή ενός μακροπρόθεσμου σχεδιασμού υπό τις αυστηρές προδιαγραφές που επιχειρούνται εν προκειμένω. Τα αποτελέσματα του πρώτου «πειράματος» ανέδειξαν κατ'έξοχήν αυτήν ιδίως την προοπτική.